

DOSAR NR. xxxx/xx/yyyy

ROMANIA

**CURTEA DE APEL BUCURESTI SECTIA A VIII-A CONTENCIOS
ADMINISTRATE SI FISCAL**

DECIZIA CIVILA NR. 1732 sedinta publica din xx.xx.yyyy

Curtea constituita din: PRESEDINTE: xxxxxxxx

JUDECATOR: xxxxxxx

JUDECATOR: xxxxxxx

GREFIER: xxxxxxx

Pe rol pronuntarea asupra recursului formulat de **recurrenta-parata DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE IALOMITA** impotriva sentintei civile nr.xxxx/xx.xx.yyyy pronuntata de Tribunalul Ialomita, in dosarul nr. xxxx/xx/yyyy in contradictoriu cu **intimata-reclamanta SOCIETATEA AGRICOLA xxxxxxx**.

Dezbaterile in fond au avut loc in sedinta publica de la xx.xx.yyyy, fiind consemnate in incheierea de sedinta de la acea data ce face parte integranta din prezenta sentinta civila cand, avand nevoie de timp pentru a examina actele dosarului si a delibera, Curtea a amanat pronuntarea la xx.xx.yyyy cand a hotarat urmatoarele:

CURTEA,

Asupra recursului de fata;

Din examinarea actelor si lucrarilor din dosar constata urmatoarele:

Prin sentinta civila nr. xxxx/xx.xx.yyyy, Tribunal xxx a admis cererea formulata de societatea agricola „xxxx" xxxx in contradictoriu cu parantele Directia Generala a Finantelor Publice Ialomita si Activitatea de Inspectie Fiscală Ialomita, a anulat in tot decizia nr. xxx/xx.xx.yyyy emisa de Directia Generala a Finantelor Publice xxxxx si in parte Raportul de inspectie fiscală nr. xxxxx/xx.xx.yyyy, a anulat decizia de impunere fiscală nr. xxxx/ xx.xx.yyyy in ceea ce priveste obligatiile fiscale in suma de xxxx lei, referitoare la impozitul pe veniturile din dividende si majorarile aferente si a dispus restituirea sumei de xxxx lei, reprezentand cautiunea platita in dosarul nr. xxxx/xx/yyyy.

Pentru a se pronunta astfel, instanta de fond a retinut ca, in baza OG nr. 92/2003 privind Codul de proc. fiscal si HG nr. 1050/2004 pentru Aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a HG nr. 92/2003 s-a procedat de catre parante la efectuarea inspectiei fiscale generale la sediul reclamantei, avand ca obiect verificarea bazelor de impunere, a legalitatii si conformitatea declarator fiscale, precum si a modului de calcul, de evideniere si de declarare in quantumurile si la termenele legale a impozitelor, taxelor si contributor si a altor sume datorate bugetului consolidat la SC xxxx SA xxxx. Perioada inspectiei fiscale a fost cuprinsa intre xx.xx.yyyy – xx.xx.yyyy.

In urma inspectiei au fost incheiate raportul de inspectie fiscală nr. xxxx/ xx.xx.yyyy si decizia de impunere fiscală nr. xxxx/xx.xx.yyyy .

Reclamanta a contestat actele fiscale, iar paranta a respins contestatia administrative prin decizia nr. xxxx/xx.xx.yyyy .

Instanta de fond a mai retinut ca, actiunea reclamantului de

anulare a actelor fiscale este intemeiata in raport de prevederile Legii nr. 36/1991 privind societatile agricole si alte forme de asociere in agricultura. In sensul ca, la art. 4 s-a stabilit ca in cazul in care proprietarii terenurilor agricole nu doresc sa le exploateze individual si nici in una din formele prevazute de art. 2 si 3, ei se pot constitui in societati agricole, cu personalitate juridica, in conditiile prevazute de titlul II al acestei legi.

Conform art. 5 al. 1 si al. 2 din lege, societatea agricola este o societate de tip privat, cu capital variabil si cu un numar nelimitat si variabil de associati, avand ca scop exploatarea agricola a pamantului, uneltelor, animalelor si a altor mijloace aduse Tn societate, precum si realizarea de investitii de interes agricol. Societatea agricola nu are caracter comercial.

Tribunalul a apreciat ca societatile agricole nu au acelasi regim juridic ca si societatile comerciale si ca veniturile realizate din exploataarea in comun a terenurilor de catre membrii asociati nu sunt proprietatea societatii agricole ci a membrilor acestora si care, de regula se atribuie in natura acestora In sensul ca, produsele agricole repartizate membrilor asociati nu au regim fiscal de masa impozabila, nu constituie profit, asa incat asupra valorii acestora nu se datoreaza nici impozit pe profit si nici impozit pe dividende.

Impotriva acestei sentinte au declarat recurs parantele Directia Generala a Finantelor Publice xxxxx si Activitatea de Inspectie Fisala xxxx criticand-o ca nelegala si netemeinica, in baza art. 304 pet. 6 si 9 cod proc. civ.

In dezvoltarea motivelor de recurs recurente-parante, au aratat ca in mod gresit instanta de fond a retinut ca societatile agricole nu au acelasi regim juridic ca si societatile comerciale si sustin ca anularea in parte a raportului de inspectie fiscală nr. xxxxxx/xxxx este eronata, deoarece acest act nu este un titlu de creanta si nici act administrativ fiscal, conform acceptiunii data de art. 2 din Legea 554/2004 si art. 41 din OG nr. 92/2003, corroborate cu art. 85 si art. 110 al. 3 din Cod proc. fisala.

Recurente critica sentinta atacata pentru anularea titlului de creanta si sustin ca potrivit art. 8 din Legea 36/1991, prin statut se determine conditiile pentru admiterea asociatilor in societate, nr. de parti sociale pe care le poate avea un asocial, modul de evaluare a partilor sociale in cazul aportului in natura, inclusiv a folosintei pamantului.

Folosinta terenurilor agricole este evaluata, iar pe baza acestei evaluari se stabilesc partile sociale ce revin fiecarui asocial in contul acestei folosinte. Art. 12 din Legea 36/1991, prevede ca statutul societatii cuprinde modul de impartire a profitului sau a pierderilor, iar art. 15 din statut prevede ca membrii societatii au dreptul sa primeasca partea din profitul realizat de societate corespunzator cu suprafata de teren adusa in societate si cu partile sociale.

Recurentele au mai aratat ca in statutul societatii intamate s-a mentionat la art. 17 si 18, cu privire la capitalul social ca este format din 826 ha teren, iar folosinta terenului se evaluateaza la xxx lei/ha. Dreptul de folosinta asupra terenurilor agricole aduse de membri asociati face parte/contribuie la formarea capitalului social sub forma de parti sociale.

Potrivit Codului fiscal, art. 41 lit. d) veniturile din investitii definite conform art. 65,

sunt categorii de venituri supuse impozitului pe venit.

Art. 65 al. 1 lit. a) din Legea nr. 571/2002 prevede ca veniturile din investitii cuprind: a) dividende. Dividendul reprezinta o distribuire in bani sau in natura, efectuata de o persoana juridica unui participant la persoana juridica, drept consecinta a detinerii unor titluri de participare la acea persoana juridica (art. 7 pet. 12 Cod fiscal). Potrivit art. 67 cod fiscal, obligatia calcularii si retinerii impozitului pe veniturile sub forma de dividende revine persoanelor juridice odata cu plata dividendelor catre actionari sau asociati.

Alta critica adusa sentintei atacate se refera la solutia de restituire a cautiunii in quantum de xxxx lei, potrivit art. 723¹ Cod proc. civ., desi reclamanta nu a cerut aceasta restituire.

Prin sentinta civila nr. xxxx/ xx.xx.xxxx (dosar xxxx/xx/xxxx) instanta a dispus suspendarea executarii deciziei de impunere nr. xxxx/xx.xx.xxxx in temeiul art. 14 din Legea 554/2004, iar recursul impotriva acestei sentinte este pe rol, astfel ca instanta de fond nu putea dispune restituirea sumei.

Examinand motivele de recurs in raport de prevederile art. 304 si art.304¹ Cod proc. civ., Curtea retine urmatoarele:

Critica recurrentei-reclamante in sensul ca hotararea instantei de fond este lipsita de temei legal si a fost data cu incalcarea si aplicarea gresita a legii se constata ca este intemeiata.

Instanta de fond a dispus anularea actelor -administrativ fiscale: decizia de impunere fiscala nr. xxxx/xx.xx.xxxx, raportul de inspectie fiscala nr. xxxxxx/xxxx in privinta obligatiilor de xxxx lei referitoare la impozit pe venituri din dividende si decizia xxxx/xx.xx.xxxx, motivand solutia exclusiv pe dispozitiile Legii nr. 36/1991 privind societatile agricole si alte forme de asociere in agricultura.

Obligatiile fiscale stabilite in sarcina intimatei-reclamante de catre recurrentele-parate au la baza prevederile Codului fiscal si ale Codului de procedura fiscala din care rezulta calitatea de contribuabil, in sensul datorarii impozitului pe veniturile din dividende din partea tuturor persoanelor juridice care realizeaza o distribuire in bani sau in natura unui/unor participant/participant la persoana juridica imprejurarea ca societatea agricola reclamanta nu are „caracter comercial” cum a retinut instanta de fond nu are relevanta din punct de vedere fiscal.

Art. 7 pet. 12 din Codul fiscal se refera la persoane juridice, in general si nu la societati comerciale.

Intimata este o persoana juridica romana care distribuie, in sens fiscal, parti din profitul realizat membrilor societatii, in raport de suprafata de teren adusa in societate si in raport de partile sociale conform art. 15 din statutul societatii.

Pentru aceste operatiuni sunt incidente prevederile art. 41 lit. d), art. 65 al. 1 lit. a) si art. 7 pet. 12 din Codul fiscal.

In cazul societatilor agricole se evalueaza dreptul de folosinta asupra terenurilor agricole, iar valoarea obtinuta se inregistreaza in capitalul social sub forma de parti sociale. Veniturile obtinute de asociati, aferente partilor sociale, constituie venit din dividende in sens fiscal si se impoziteaza conform art. 67

Cod fiscal.

Instanta de fond a retinut gresit imprejurarea ca societatile agricole ar avea un regim juridic diferit de regimul juridic al societatilor comerciale.

Regimul juridic fiscal este unul singur pentru toate persoanele juridice care se incadreaza in ipoteza legii, iar art. 7 pet. 12 din Legea 571/2003 nu face distinctie intre societatile agricole pe de o parte si societatile comerciale pe de alta parte.

Fata de cele retinute anterior se constata ca organele fiscale au constatat corect, pe baza documentelor puse la dispozitie de contribuabil, ca intimata-reclamanta datoreaza impozit pe dividende cu majorari de intarziere.

Cu privire la critica adusa sentintei atacata, in sensul ca raportul de inspectie fiscală nu poate fi cenzurat si anulat de instanta, nu poate fi retinuta.

Instanta de fond are posibilitatea anularii raportului de inspectie fiscală in baza art. 18 din Legea 554/2004.

Imprejurarea ca raportul de inspectie fiscală nu este act administrativ, nu impiedica instanta sa verifice legalitatea operatiunilor administrative care au stat la baza actului contestat.

Curtea constata ca fiind intemeiata critica referitoare la motivul de recurs prevazut de art. 306 pet. 6 Cod proc. civ.

Solutia instantei de restituire a sumei de xxxx lei reprezentand cautiune achitata pentru o cerere ce formeaza obiectul unui alt dosar, fara ca aceasta sa fi format si obiectul cauzei solutionata prin sentinta atacata, dovedeste ca instanta de fond a dat mai mult decat s-a cerut prin actiune, dar si ceea ce nu s-a cerut de catre reclamanta, iar aceasta imprejurare constituie motivul de recurs prevazut de art. 306 pet. 6 Cod proc. civ.

Pentru toate aceste considerente de fapt si de drept retinute anterior, in baza art. 304 pet. 6 si pct.9 Cod proc. civ., Curtea va admite recursul si va modifica sentinta atacata in sensul ca va respinge actiunea reclamantei ca neintemeiata.

PENTRU ACESTE MOTIVE IN NUMELE LEGII DECIDE

Admite recursul formulat **recurrenta-parata DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE xxxxx**, cu sediul in xxxx, str.xxxx, nr.xx, judetul xxxxx, impotriva sentintei civile nr.xxxxx/xx.xx.xxxx pronuntata de Tribunalul xxxx, in dosarul nr. xxxx/xx/yyyy in contradictoriu cu **intimata-reclamanta SOCIETATEA AGRICOLA xxxxx**, cu sediul in localitatea xxxx judetul xxxxx.

Modifica in tot sentinta atacata in sensul ca respinge actiunea **reclamantei SOCIETATEA AGRICOLA xxxxx**, ca neintemeiata.

Irevocabila.

Pronuntata Tn sedinta publica, azi, xx.xx.xxxx.

PRESEDINTE,

xxxxx

JUDECATOR,

xxxx

JUDECATOR,

xxxx

GREFIER

xxxxxx